

30 Μαρτίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 582/91)

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση επαναφοράς της προσφυγής — Πρέπει να καταχωρηθεί σε εύλογο χρόνο από την απόρριψη — Δεν πρέπει να υπήρχε πρόθεση εγκατάλειψης της προσφυγής από τον αιτητή.

5

Μετά την απόρριψη της προσφυγής, που είχε θεωρηθεί ως εγκαταλειφθείσα λόγω μη εμφάνισης των αιτητών και του δικηγόρου τους στο Δικαστήριο, οι αιτητές καταχώρησαν την παρούσα αίτηση με την οποία ζήτησαν επαναφορά της προσφυγής τους. Σύμφωνα με τις ένορκες δηλώσεις που είχαν κατατεθεί η μη εμφάνιση οφειλόταν σε κάποιο λάθος του δικηγόρου των αιτητών, οι οποίοι δεν είχαν πρόθεση εγκατάλειψης της προσφυγής τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, διατάζοντας την επαναφορά της προσφυγής, αποφάσισε ότι:

15

Παρά το γεγονός ότι η εξουσία του Δικαστηρίου να διατάξει την επαναφορά προσφυγής που διαγράφηκε γιατί θεωρήθηκε ότι είχε εγκαταληφθεί είναι διακριτικής μορφής, ασκείται κατά κανόνα υπέρ της επαναφοράς αν ικανοποιούνται οι ακόλουθες δυο προϋποθέσεις:

20

(α) Η αίτηση για την επαναφορά της πρέπει να καταχωρηθεί μέσα σε εύλογα σύντομο χρόνο.

25

(β) Το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί ότι η προσφυγή δεν έχει στην πραγματικότητα εγκαταληφθεί από τον αιτητή. Αυτό ισχύει ακόμα και στην περίπτωση που η προσφυγή έχει ρητά αλλά εκ λάθους εγκαταληφθεί.

5

10

15

Η εξουσία του Δικαστηρίου να διατάξει επαναφορά της προσφυγής αποτελεί μέρος των συμφυών εξουσιών του. Πρόσθετη πηγή εξουσίας επί του προκειμένου παρέχει η Δ.33, θ.5 των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας στο βαθμό που οι περιστάσεις επιτρέπουν την εφαρμογή της σε διαδικασίες προσφυγών κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Αναφορικά με το χρόνο της υποβολής της αίτησης για επαναφορά προσφυγής έχει καθιερωθεί το κριτήριο του εύλογα σύντομου χρόνου από την απόρριψη της προσφυγής, το οποίο εξαρτάται αποκλειστικά από τα ιδιαίτερα περιστατικά κάθε υπόθεσης.

20

25

Στην παρούσα υπόθεση είμαι ικανοποιημένος ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την επαναφορά της προσφυγής. Η αίτηση καταχωρήθηκε 13 μόνο μέρες μετά την απόρριψη της προσφυγής δηλαδή μέσα σε χρόνο που κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες μπορεί να χαρακτηριστεί μόνο ως εύλογα σύντομος. Η αιτία της παράλειψης των αιτητών να εμφανιστούν στο Δικαστήριο κατά την ημέρα της ακρόασης της προσφυγής, και το γεγονός ότι πρόθεση τους ήταν πάντοτε να μην εγκαταλείψουν αλλά να προωθήσουν την προσφυγή τους μέχρις ότου το Δικαστήριο εκδώσει την ετυμηγορία του πάνω στη νομιμότητα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης σύμφωνα με την παράγραφο 4 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, επιβάλλουν την επαναφορά της προσφυγής.

30

*Διάταγμα για επαναφορά της προσφυγής
με έξοδα εναντίον των αιτητών.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35

Χατζηδημητρίου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1041.

Tsingi v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1262.

40

Msallam v. Δημοκρατίας (Αρ.2) (1991) 4(E) Α.Α.Δ. 4235.

Αίτηση.

45

Αίτηση από τους αιτητές για επαναφορά της προσφυγής τους η οποία απορρίφθηκε επειδή ούτε οι ίδιοι ούτε ο δικηγόρος τους εμφανίστηκαν στο Δικαστήριο κατά την

ημέρα της ακρόασης.

Π. Μιχαήλ για Α. Παπαχαραλάμπους, για τους αιτητές.

Καμία εμφάνιση για τους καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

10

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Το Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή των Αιτητών στις 7 Φεβρουαρίου 1992 για το λόγο ότι ούτε οι ίδιοι ούτε ο δικηγόρος τους εμφανίστηκαν στο Δικαστήριο την ημέρα εκείνη κατά την οποία η προσφυγή είχε στην παρουσία του δικηγόρου τους οριστεί για ακρόαση για έκδοση οδηγιών σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(1) του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962. Κατά την απόρριψη της προσφυγής το Δικαστήριο είχε ενεργήσει και ασκήσει τις επί του προκειμένου εξουσίες που του παρέχει η Δ.33, θ.4 των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας η οποία εφαρμόζεται στις διαδικασίες προσφυγών δυνάμει του Κανονισμού 18 του εν λόγω Διαδικαστικού Κανονισμού 1962. Οι καθ' ων η Αίτηση στην προσφυγή είχαν εμφανιστεί στο Δικαστήριο κατά την ορισθείσα ημερομηνία και ώρα μέσω του δικηγόρου τους κ. Α. Χριστοφόρου ο οποίος αξίωσε και πέτυχε να επιδικαστούν τα έξοδα της απορριφθείσας προσφυγής σε βάρος των Αιτητών.

15

20

25

30

Το θέμα που καλούμαι να αποφασίσω σήμερα έχει εγερθεί ως αποτέλεσμα αίτησης για την επαναφορά της προσφυγής την οποία καταχώρησαν οι Αιτητές στις 20 Φεβρουαρίου 1992. Η αίτηση αυτή συνοδεύεται με ένορκη δήλωση του δικηγόρου των Αιτητών κ. Α. Παπαχαραλάμπους στην οποία εκτίθενται τα γεγονότα τα οποία, σύμφωνα με την εισήγηση τους, δικαιολογούν την έκδοση από το Δικαστήριο διαταγής για την επαναφορά της προσφυγής. Η αίτηση επιδόθηκε στο δικηγόρο των καθ' ων η Αίτηση ο οποίος εμφανίστηκε στο Δικαστήριο στις 11 Μαρτίου 1992 και δήλωσε ότι δε φέρει ένσταση στην επαναφορά της προσφυγής και ότι δεν προτίθεται, ως εκ τούτου, να λάβει ενεργό μέρος στη διαδικασία της παρούσας αίτησης.

35

40

Με την άδεια του Δικαστηρίου ο δικηγόρος των Αιτητών καταχώρησε συμπληρωματική ένορκη δήλωση εκ μέρους των Αιτητών αρ. 2 και 3 ημερομηνίας 27 Μαρτίου 1992 για περαιτέρω υποστήριξη της αίτησης.

5 Από το περιεχόμενο των δύο ενόρκων δηλώσεων ενώπιον μου προκύπτει ότι η παράλειψη του δικηγόρου των Αιτητών να εμφανιστεί στο Δικαστήριο κατά την ακρόαση της αίτησης στις 7 Φεβρουαρίου 1992 οφείλεται
10 αποκλειστικά στο γεγονός ότι εκ λάθους δεν σημειώθηκε στο ημερολόγιο του η ημερομηνία ακρόασης της υπόθεσης. Το γεγονός αυτό δεν ήταν σε γνώση των Αιτητών οι οποίοι δεν είχαν ποτέ πρόθεση να εγκαταλείψουν την προσφυγή τους. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις είναι άδικο, λένουν
15 οι Αιτητές, να τιμωρηθούν οι ίδιοι για το λάθος αυτό του δικηγόρου τους και ότι είναι δίκαιο η προσφυγή τους να επαναφερθεί.

20 Σε πρόσφατη απόφαση μου στην υπόθεση 314/91* **Κωνσταντία Χατζηδημητρίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** είχα συνοψίσει την πρακτική του Δικαστηρίου σε αιτήσεις όπως η παρούσα ως εξής:

25 "Παρά το γεγονός ότι η εξουσία του Δικαστηρίου να διατάξει την επαναφορά προσφυγής που διαγράφηκε γιατί θεωρήθηκε ότι είχε εγκαταληφθεί είναι διακριτικής μορφής, ασκείται κατά κανόνα υπέρ της επαναφοράς αν ικανοποιούνται οι ακόλουθες δύο προϋποθέσεις:

30 (α) Η αίτηση για την επαναφορά της πρέπει να καταχωρηθεί μέσα σε εύλογα σύντομο χρόνο. Σχετική επί του προκειμένου είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην προσφυγή 162/82 **Ελεύθερο Εργατικό Σωματείο Μεταφορών και Γεωργίας ΣΕΚ Λεμεσού και άλλων ν. Δημοκρατίας**, καθώς και η απόφαση στην προσφυγή
35 αρ. 662/89, **Mouner Msallam ν. Δημοκρατίας**.

(β) Το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί ότι η

* Απόφαση ημερομηνίας 19 Μαρτίου 1992.

προσφυγή δεν έχει στην πραγματικότητα εγκαταληφθεί από τον αιτητή. Αυτό ισχύει ακόμα και στην περίπτωση που η προσφυγή έχει ρητά αλλά εκ λάθους εγκαταληφθεί."

5

Η εξουσία του Δικαστηρίου να διατάξει επαναφορά της προσφυγής αποτελεί μέρος των συμφυών εξουσιών του. Βλ. *Panayiotis Tsingi v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1262. Πρόσθετη πηγή εξουσίας επί του προκειμένου παρέχει η Δ.33, θ.5* των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας στο βαθμό που οι περιστάσεις επιτρέπουν την εφαρμογή της σε διαδικασίες προσφυγών κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος. Η νομολογία επί του προκειμένου έχει καθορίσει ότι η προθεσμία των δεκαπέντε ημερών που προνοεί η Δ.33, θ.5 (ανωτέρω) δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αιτήσεων για την επαναφορά προσφυγής, γιατί η εφαρμογή της αποκλείεται από τη φύση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος. Αναφορικά με το χρόνο της υποβολής της αίτησης για επαναφορά προσφυγής η νομολογία έχει καθιερώσει το κριτήριο του εύλογα σύντομου χρόνου από την απόρριψη της προσφυγής, το οποίο εξαρτάται αποκλειστικά από τα ιδιαίτερα περιστατικά κάθε υπόθεσης. Σχετική επί του προκειμένου είναι η απόφαση της Ολομέλειας ημερομηνίας 15 Φεβρουαρίου 1991 στην προσφυγή αρ. 162/82 *Ελεύθερο Εργατικό Σωματείο Μεταφορών και Γεωργίας ΣΕΚ Λεμεσού και άλλων ν. Δημοκρατίας*, καθώς και η υπόθεση *Mouner Msallam v. Δημοκρατίας* (προσφυγή αρ. 662/89, απόφαση ημερομηνίας 30 Δεκεμβρίου 1991).

10

15

20

25

30

Στην παρούσα υπόθεση είμαι ικανοποιημένος ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την επαναφορά της προσφυγής. Η αίτηση καταχωρήθηκε 13 μόνο μέρες μετά την απόρριψη της προσφυγής δηλαδή μέσα σε χρόνο που κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες μπορεί να

35

* "O.33,r.5: Any judgment obtained where one party does not appear at the trial may in a proper case be set aside by the Court upon such terms as may seem fit, upon an application made within fifteen days after the trial."

5 χαρακτηριστεί μόνο ως εύλογα σύντομος. Η αιτία της παράλειψης των Αιτητών να εμφανιστούν στο Δικαστήριο κατά την ημέρα της ακρόασης της προσφυγής, και το γεγονός ότι πρόθεση τους ήταν πάντοτε να μην εγκαταλείψουν αλλά να προωθήσουν την προσφυγή τους μέχρις ότου το Δικαστήριο εκδώσει την ετυμηγορία του πάνω στην νομιμότητα της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 146 του Συντάγματος, επιβάλλουν την επαναφορά της προσφυγής.

10 Η παρούσα αίτηση επιτυγχάνει. Εκδίδεται διαταγή για την επαναφορά της προσφυγής και την επακόλουθη ακύρωση της απόφασης ημερομηνίας 7 Φεβρουαρίου 1992 για την απόρριψη της προσφυγής και για καταβολή των εξόδων της από τους Αιτητές. Οι Αιτητές θα πρέπει, εντούτοις, να πληρώσουν στους Καθ' ων η Αίτηση τα έξοδα εμφάνισης του δικηγόρου τους στο Δικαστήριο στις 7/2/1992 καθώς και στις 11/3/1992. Η προσφυγή ορίζεται για έκδοση περαιτέρω οδηγιών στις 17 Απριλίου, 1992. Ο Πρωτοκολλητής να ειδοποιήσει σχετικά το δικηγόρο των Καθ' ων η Αίτηση.

Διάταγμα για επαναφορά της προσφυγής με έξοδα εναντίον των αιτητών.